

PREZYDENT MIASTA POZNANIA
URZĄD MIASTA POZNANIA
Wydział Finansowy
Stanowisko ds. prawno-podatkowych
60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22
tel. (61) 878-48-12

Poznań, 28 stycznia 2016 r.

Fn-XIV.310.

L:

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 19 listopada 2015 r. (data wpływu do organu podatkowego) w zakresie przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.)

postanawia uznać stanowiska Wnioskodawcy wyrażone we wniosku **za prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2015 r. wpłynął wniosek o wydanie pisemnej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego co do zakresu i sposobu stosowania przepisu art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm. - dalej zwana u.p.o.l.), przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 u.p.o.l., przepisu art. 3 pkt. 1,2,3, 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – dalej zwana pr.b.).

Przedstawiono następujący opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca jest producentem w swoich zakładach produkcyjnych położonych w Poznaniu i okolicach znajdują się budynki – hale produkcyjne m.in. hala spawalni, lakierni i odlewni oraz budowle fabryki. Wewnątrz budynków produkcyjnych znajdują się liczne instalacje oraz urządzenia przeznaczone do produkcji jak również instalacje i urządzenia, które związane są z funkcjonowaniem budynków. Spółka uznaje instalacje zapewniające możliwość użytkowania budynku zgodnie z jego przeznaczeniem takie jak np. instalacje elektroenergetyczne, wodociągowe,

kanalizacyjne, ciepłne, telekomunikacyjne, gazowe uznaje zgodnie z art. 3 pkt 1 pr.b. za części budynków.

Natomiast wymienione we wniosku urządzenia techniczne i instalacje (agregat prądotwórczy i instalacja wody chłodzącej) znajdujące się wewnątrz budynków produkcyjnych, które związane są wyłącznie z działalnością produkcyjną spółki i nie służą zapewnieniu możliwości użytkowania samych budynków zgodnie z ich przeznaczeniem i nie są przez wnioskodawcę opodatkowane podatkiem od nieruchomości.

Instalacja wody chłodzącej znajduje się w hali spawalni, służy do chłodzenia urządzeń technologicznych – zgrzewarek i robotów spawalniczych i posadowiona jest na fundamencie. Natomiast agregat prądotwórczy znajduje się w lakierni, pełni on rolę zasilania awaryjnego dla obiektów technologicznych i oświetlenia awaryjnego oraz posadowiony jest na fundamencie. Urządzenia i instalacje wyżej wymienione znajdują się wewnątrz budynków, służą wyłącznie celom produkcyjnym i nie są związane z obiektami tj. nie służą one zapewnieniu możliwości użytkowania budynku zgodnie z jego przeznaczeniem i nie są z nim funkcjonalnie związane.

Wnioskodawca we wniosku zawarł dokumentację fotograficzną i krótki opis techniczny opisanej instalacji i urządzenia.

Do opisanego stanu faktycznego zadano następujące pytanie:

Czy w świetle przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., art. 3 pkt.3 oraz art.3 pkt 9 pr.b. Spółka postępuje prawidłowo uznając, że powyżej wymienione urządzenia i instalacje, które służą wyłącznie celom produkcji prowadzonej przez Spółkę oraz nie są związane funkcjonalnie z budynkiem nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości ?

Wobec zadanego pytania przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, w świetle przepisów u.p.o.l. oraz przepisów pr.b. wymieniona we wniosku urządzenia techniczne i instalacje nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 1a ust.1 pkt 1 u.p.o.l. użyte w ustawie określenia budynek - oznacza obiekt budowlany w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Natomiast w świetle przepisu z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. przez budowlę rozumie się:

- 1) obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury;
- 2) urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Z kolei przepis art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego stanowi, że przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

W świetle przepisu art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolnostojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje) ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolnostojące

instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Z kolei przepis art. 3 pkt 9 pr.b. stanowi, że przez urządzenie budowlane należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Wnioskodawca zaznacza, że w świetle powyższych przepisów należy stwierdzić, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty, budynki i budowle lub ich części związane z prowadzoną działalnością gospodarczą przy czym zarówno budynek jak i budowla stanowią mogą obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Natomiast za obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego uznaje się budynek, budowlę bądź obiekt malej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Wnioskodawca stwierdza, że mając na względzie przepis art. 3 pkt 1 pr.b., aby zakwalifikować dany obiekt do obiektów budowlanych musi on być wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Ponadto za obiekt budowlany uznaje się również instalacje zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. W konsekwencji instalacje, które nie zapewniają możliwość użytkowania obiektu – budynku bądź budowli zgodnie z jego przeznaczeniem nie stanowią w świetle przepisów pr.b. obiektu budowlanego i nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Z kolei w świetle przepisów u.p.o.l. za budowlę uważa się również urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Przepis art. 3 pkt 9 pr.b. definiuje urządzenia budowlane jako urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Zatem warunkiem uznania urządzeń technicznych czy też instalacji znajdujących się w obiektach budowlanych jest ich związek z obiektem budowlanym poprzez zapewnienie możliwości użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem.

Dodatkowo wnioskodawca wskazuje, że w świetle art. 3 pkt 3 pr.b. za budowlę uważa się obiekt budowlany stanowiący wolno stojącą instalację przemysłową lub urządzenie techniczne, a zatem obiekty, które stoją bezpośrednio na gruncie i nie są powiązane z żadnym innym obiektem budowlanym. Zatem Wnioskodawca wskazuje, że nie można ich uznać za wolno stojących instalacji przemysłowe lub urządzenia techniczne stojące wewnątrz budynku.

Mając powyższe na względzie Wnioskodawca wymienione w opisie stanu faktycznego urządzenia techniczne i instalacje, które znajdują się w budynkach, a co zatem idzie nie są wolnostojące, nie stanowią budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 pr.b.

W konsekwencji Wnioskodawca uznaje wymienione we wniosku instalacje i urządzenia techniczne znajdujące w budynkach Spółki, wykorzystywane przez Spółkę wyłącznie dla celów produkcyjnych tj. które nie mają funkcjonalnego związku z tymi budynkami i nie zapewniają możliwości użytkowania tych budynków zgodnie z ich przeznaczeniem, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

W myśl art. 14b § 1 i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm. - dalej "Ordynacja podatkowa") minister właściwy do spraw finansów publicznych, a w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej). Jednocześnie organ podatkowy zwraca uwagę na art. 16 ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 1649), iż do wydania niniejszej indywidualnej interpretacji prawa podatkowego mają zastosowanie przepisy Ordynacji podatkowej w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r.

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Stanowisko przedstawione przez Stronę jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane będące budowlą lub ich częścią związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast pojęcie budowli ustawodawca zawarł w art.1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. – „*budowla – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a tak że urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.*” Ustawodawca pomocniczo odsyła do definicji obiektu budowlanego zawartego w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (dalej Pr.b.)– gdzie przez „*obiekt budowlany – należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych*”. Z kolei art. 3 pkt 3 Pr.b. zawiera definicję budowli pod pojęciem, której: „*należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody,*

konstrukcje oporowe, naziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłowni, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części podmiotów składających się na całość użytkową". Również w kontekście rozpatrywanego stanu faktycznego sprawy, należy pod uwagę wziąć definicję zawartą w art. 3 pkt 9 Pr.b. w której to zostało określone pojęcie urządzenia budowlanego, pod pojęciem którego: „należy przez to rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniającym możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki."

Z przytoczonych wyżej definicji wynika, że przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowla może być zarówno budowla, jak i urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Należy jednak zauważyć, że nie wszystkie urządzenia techniczne stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Biorąc pod uwagę kształt definicji urządzenia budowlanego, trudno zakładać że są to urządzenia techniczne stanowiące część budynku, czy też znajdujące się w jego wnętrzu. Ustawodawca wyraźnie wskazuje m.in. place postojowe, place pod śmietniki, przyłącza itp. Przyjąć zatem należy, że chodzi tutaj o rzeczy znajdujące się poza obiektem budowlanym, które pełnią funkcję pomocniczą względem niego. Mają one na celu umożliwienie wykorzystywania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Urządzenia techniczne nie będące urządzeniami budowlanymi nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, gdyż nie stanowią budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Reasumując, stanowisko wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

Z up. PREZYDENTA MIASTA

Wojewódzki Urząd
Z-CADYKLEKTORZ DZIAŁU

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Poznania na adres Urząd Miasta Poznania Wydział Finansowy, 60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22

